ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 22ας Οκτωβρίου 1998 *

Στην υπόθεση C-26/98,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Hans Christian Støvlbæk, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Michael Shotter, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένο στην Επιτροπή, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενης από τον Michael A. Buckley, Chief State Solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ιρλανδίας, 28, route d'Arlon,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει ή να κοινοποιήσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 94/26/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιουνίου 1994, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 79/196/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν το ηλεκτρολογικό υλικό που δύναται να χρησιμοποιηθεί σε ατμόσφαιρα ενέχουσα κίνδυνο εκρήξεως και που απαιτεί ορισμένους τρόπους προστασίας (ΕΕ L 157, σ. 33), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. J. G. Kapteyn, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, G. F. Mancini, H. Ragnemalm (εισηγητή) και R. Schintgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Ιουνίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Ιανουαρίου 1998, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει ή να κοινοποιήσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 94/26/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιουνίου 1994, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 79/196/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν το ηλεκτρολογικό υλικό που δύναται να χρησιμοποιηθεί σε ατμόσφαιρα ενέχουσα κίνδυνο εκρήξεως και που απαιτεί ορισμένους τρόπους προστασίας (ΕΕ L 157, σ. 33, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να

συμμορφωθούν προς την οδηγία το αργότερο στις 31 Μαρτίου 1995 και ότι ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3 Μη έχοντας λάβει καμία ανακοίνωση όσον αφορά τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας κατά τη λήξη της προβλεπόμενης προθεσμίας, η Επιτροπή απέστειλε στις 2 Αυγούστου 1995 στην Ιρλανδική Κυβέρνηση έγγραφο οχλήσεως.

4 Με έγγραφο της 27ης Φεβρουαρίου 1996 η Ιρλανδική Κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή ότι δεν είχε ληφθεί ακόμη κανένα μέτρο μεταφοράς της οδηγίας στην ιρλανδική έννομη τάξη.

5 Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή απέστειλε στην Ιρλανδική Κυβέρνηση στις 30 Σεπτεμβρίου 1996 αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία την κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της αιτιολογημένης γνώμης.

6 Με έγγραφο της 27ης Μαρτίου 1997 η Ιρλανδική Κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η θέσπιση των αναγκαίων μέτρων για τη μεταφορά της οδηγίας θα ολοκληρωνόταν πιθανώς μέχρι τον Σεπτέμβριο 1997.

7 Η Επιτροπή, μη λαμβάνοντας στη συνέχεια καμία ανακοίνωση για την ολοκλήρωση της διαδικασίας μεταφοράς, άσκησε την παρούσα προσφυγή.

8 Η Ιρλανδία δεν αμφισβητεί την παράβαση, αλλά τονίζει ότι έχει ήδη κινηθεί η διαδικασία μεταφοράς και ότι επίκειται η ολοκλήρωσή της.

9 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας στο ιρλανδικό δίκαιο δεν πραγματοποιήθηκε εμπροθέσμως, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να κριθεί βάσιμη.

10 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Επειδή η Ιρλανδία ηττήθηκε και η Επιτροπή είχε υποβάλει τέτοιο αίτημα, η Ιρλανδία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 94/26/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιουνίου 1994,

για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 79/196/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν το ηλεκτρολογικό υλικό που δύναται να χρησιμοποιηθεί σε ατμόσφαιρα ενέχουσα κίνδυνο εκρήξεως και που απαιτεί ορισμένους τρόπους προστασίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Kapteyn Hirsch Mancini

Ragnemalm Schintgen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Οκτωβρίου 1998.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

P. J. G. Kapteyn